

شبیه سازی نظام تولید به‌هنگام با استفاده از رویکرد پویایی شناسی سیستم

جهت طراحی خط تولید

اردلان فیلی^۱*

استادیار، گروه مدیریت، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

سیما علی پور^۲

مربی، گروه مدیریت، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

سیامک خیبری^۳

فارغ التحصیل دکتری مدیریت، گروه مدیریت، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

چکیده

سیستم تولید به‌هنگام یکی از پیشرفته ترین سیستم‌های برنامه‌ریزی است که در صدر هرم سیستم‌های نوین برنامه‌ریزی و کنترل تولید قرار گرفته است. سازمان‌ها در هنگام پیاده‌سازی سیستم کانبان با طیف وسیعی از متغیرها روبه‌رو هستند که هر یک از این متغیرها با یکدیگر چه بصورت مستقیم و چه غیر مستقیم در تعامل هستند. به علت تعاملات بین بخش‌های مختلف، یافتن بهترین ترکیب سیاست‌ها برای ایجاد و استقرار این سیستم با پیچیدگی همراه می‌باشد. در مطالعه حاضر برای فهم پیچیدگی-های مدل و شبیه سازی رفتار نظام تولید به‌هنگام از رویکرد پویایی شناسی سیستم استفاده شده است. بر این اساس تلاش شد متغیرهای اساسی دخیل در نظام تولید به‌هنگام وارد مدل شود و از این رهگذر بستری فراهم گردد تا مدیریت بتواند با سناریوسازی‌های متعدد در حوزه‌های خرید ماشین آلات، سیاست نگهداری، سیاست تامین مواد اولیه، سیاست استخدام و اخراج کارکنان، به بهترین تصمیم ممکن در راستای طراحی خط تولید برای اجرای نظام تولید به‌هنگام برسد.

کلمات کلیدی: تولید به‌هنگام، کانبان، پویایی سیستم، شبیه‌سازی

¹ feili@apadana.ac.ir

² S.alipour@apadana.ac.ir

³ kheibari@um.ac.ir

1- مقدمه

امروزه به دلیل محدودیت‌های اقتصادی و پیچیدگی بازارها، استفاده بهینه از منابع در دسترس و پاسخگویی به موقع به خواسته‌های مشتری در بخش‌های مختلف بازار به امری اجتناب ناپذیر تبدیل گردیده است. سیستم تولید به‌هنگام که برای اولین بار توسط تایچی اونو در شرکت تویوتا مطرح شد در پی پاسخ به این نیازهاست (Kumar & Panneerselvam, 2007). سیستم تولید به‌هنگام را می‌توان این‌گونه تعریف کرد: یک سیستم تولیدی فوق‌العاده هماهنگ که در آن کالاها و خدمات درست در موقعی که مورد نیاز می‌باشند، تحویل می‌گردند. در این سیستم هیچ مواد اولیه‌ای خریداری نمی‌شود و هیچ محصولی ساخته نمی‌شود، مگر در هنگام ضرورت. هدف اصلی سیستم تولید به‌هنگام کاهش مداوم و به‌طور کلی حذف تمام اشکال مختلف اتلافات و استفاده کامل از نیروی انسانی است (Pérez-López et al., 2019; Aghazadeh, 2003). این سیستم به دنبال کوتاه کردن فرآیند تولید، تسریع در بازگشت سرمایه (Schonberger, 2007)، به حداقل رساندن هزینه‌ی کل سیستم و نیز جلب رضایت مشتری از سطح محصول و خدمات ارائه شده است (Kojima et al., 2008). برای تحقق این امر نیاز به تولید با بهره‌وری و کیفیت بالا در کنار سطح موجودی بسیار پایین است (Tersine, 1994). در سیستم به‌هنگام تأکید بر مفهوم صفر در ضایعات، طول صف، موجودی، خرابی و... است (Markey, 1996). JIT به عنوان یک فلسفه در تلاش تا تمام جنبه‌های تولید اعم از تهیه مواد اولیه، تولید و تحویل محصول را باهم ادغام کند (Lai & Lee, 2003). اجزای یک سیستم تولید به‌هنگام را منابع انعطاف پذیر، استقرار سلولی، سیستم تولید کششی، کنترل تولید به وسیله کانبان، تولید در دسته‌های کوچک، زمان‌های راه اندازی سریع، سطوح تولید یکپارچه، کیفیت در منبع، نگهداری بهره‌ور جامع، شبکه عرضه کنندگان تشکیل می‌دهد مدیریت موجودی، کنترل کیفیت، برنامه‌ریزی و زمانبندی تولید، برنامه‌های کاربردی به‌هنگام هستند (Kim & Schniederjans, 1993). در یک زنجیره تامین که تحت کنترل سیستم تولید به‌هنگام و کانبان عمل می‌کند فعالیت زنجیره با ورود تقاضای مشتری در مرحله آخر شروع می‌شود و بطور متوالی هر یک از مراحل میانی توسط مرحله بعدی خود فعال می‌شود و این مکانیزم تا مرحله اول ادامه می‌یابد (Lai & Lee, 2003). بدین ترتیب جریان مواد و فرآیند تولید در هر مرحله توسط تقاضای مرحله بعدی کنترل خواهد شد. بنابراین با توجه به مطالب گفته شده سیستم نگهداری و تعمیرات کارا به همراه وجود عرضه کنندگان توانمند نقش کلیدی را در این سیستم تولیدی ایفا می‌کنند، زیرا عدم توانایی در تامین مواد اولیه با کیفیت در زمان مناسب و وجود نقایصی در خط تولید علاوه بر افزایش هزینه‌های تولید سبب طولانی شدن فرآیند تولید محصول می‌شود که این خود سبب ناتوانایی در اجرای وفای به عهد و در نتیجه بدنامی و از دست دادن مشتریان موجود و بالقوه می‌شود. در سیستم تولیدی به‌هنگام هر مرحله از فرآیند، خروجی خود را به مقدار مورد نیاز در زمان مورد نیاز پردازش کرده و به مرحله بعد تحویل می‌دهد. هدف از این امر علاوه بر ارضای کامل و به موقع تقاضا، کاهش محصول نیمه‌ساخته و محصول ساخته شده است. سیستم کنترل تولید کانبان که یکی از عناصر پایه در تولید به‌هنگام می‌باشد مهمترین ابزار برنامه‌ریزی و کنترل جریان تولید برای تحقق این امر است (Chen & Bidanda, 2019; Singh et al., 1990). کانبان سیستم اطلاعاتی است که نیازهای ضروری محصول در حال تولید را از لحاظ مقدار کنترل می‌کند تا این نیازها در زمان مورد نیاز تولید و تامین شود (Saad & Bahadori, 2019; Henderson, 1986). کانبان در حذف تولید بیش از حد، بهبود جریان مواد، تضمین کنترل در سطح انتقال مواد، زمانبندی و مدیریت فرایندها، افزایش پاسخ به نیازهای بازار و بهبود مدیریت زنجیره تامین نیز تاثیر مستقیم دارد (Gross & McInnis, 2003). از آنجایی که تعداد کانبان بر سطح تعداد موجودی تاثیر می‌گذارد برای مدیران بسیار

مهم است که تعداد کانبان‌های تولید را مشخص کنند (Rabbani et al., 2009). مطالعه سیستم تولید به‌هنگام و تعیین تعداد بهینه کانبان‌ها همواره از مسائل مورد مطالعه محققان بوده است. دتا و ابدو (1993)، با شبیه‌سازی سیستم تولید به‌هنگام مدلی برای کارکرد یک سیستم تولیدی چندمحصولی - چند مرحله‌ای تحت روش کانبان ارائه کردند (Abdou & Dutta, 1993)؛ عبدالنور و همکاران (1998)، از مفهوم تولید به‌هنگام و کانبان برای مدیریت شرکت‌های کوچک استفاده کردند (Abdul-Nour et al., 1998)؛ آزاده و همکاران (2005)، با تلفیق شبیه‌سازی کامپیوتر و تحلیل واریانس سیستم تولید به‌هنگام بهینه‌ای را طراحی کردند (Azadeh et al., 2005). واتاناب و هیراکی (1996)، برنامه‌ریزی آرمانی را برای سیستم سفارش کششی بر اساس مفهوم تولید به‌هنگام ارائه کردند (Watanabe & Hiraki, 1996). کیمورا و ترادا (1981)، برای اولین بار سیستم کانبان را در شرایطی که تقاضای ایستگاه‌نهایی متغیر است ارائه کردند (Kimura & Terada, 1981). بیتران و چانگ (1987)، با توسعه مدل کیمورا و ترادا نوعی برنامه‌ریزی ریاضی در حالت قطعی برای سیستم تولید چند مرحله‌ای ارائه کردند (Bitran & Chang, 1987)؛ وانگ و وانگ (1990)، نیز با استفاده از روش فرآیند مارکف تعداد کانبان موردنیاز را تعیین کردند (Wang & WANG, 1990). فیلیپوم و همکاران (1990)، سیستمی را مدلسازی کردند که در آن گلوگاه دارای چند ماشین و چند محصول است و زمان آماده‌سازی به اندازه کافی کوتاه نیست (Philipoom et al., 1990)، لی و کو (1991)، برای سیستمی با ظرفیت تولید نامحدود با استفاده از برنامه‌ریزی پویا تعداد کانبان برای هر مرحله از فرآیند تولید را تعیین کردند (Li & Co, 1991)؛ پریس و همکاران (1992)، مدل بیتران و چانگ را توسعه دادند (Price et al., 1992)؛ گراهام (1992)، با در نظر گرفتن توزیع آماری زمان دوباره‌کاری‌ها و نرخ خرابی محصولات نوعی مدل مارکوف را برای تعیین تعداد کانبان ارائه کردند (Graham, 1992)؛ چانگ و یی (1994)، بجای سیستم کانبان معمولی سیستم کانبان اصلاح شده‌ای را ارائه کردند که در مقایسه با سیستم سنتی نتایج بهتری ارائه کرده است (Chang & Yih, 1994)؛ لیبراتور و همکاران (1995)، مساله تخصیص کانبان را برای سیستم چند محصولی با در نظر گرفتن تغییرات تقاضا برای انواع مختلف محصول در نظر گرفتند که در آن با استفاده از فن تجزیه و تحلیل آشفتگی، روشی برای تنظیم پویای تعداد کانبان ارائه کردند (Liberatore et al., 1995)؛ لیبرپلوس و دالری (1995)، سیستم کنترل کانبانی ارائه کردند که معیارهای کمینه‌سازی هزینه‌های نگهداری و هزینه‌های کمبود را دربر دارد (Liberopoulos & Dallery, 1995)؛ اتل و اسپچوان (1994)، از روش تحلیل برای مدلسازی سیستم کانبان و از الگوریتم ژنتیک برای ارزیابی سیستم کانبان استفاده کردند (Ettl & Schwehm, 1994)؛ نوری و سارکر (1998)، در تحقیقی سیاست‌های تحویل و تعداد کانبان‌ها را بین دو ایستگاه کاری بررسی کردند (Nori & Sarker, 1998)؛ فیلیپو و همکاران (1996)، روشی را برای تعیین همزمان ظرفیت متصل به کانبان، تعداد کانبان و توالی تولید محصولات در سیستم کارگاهی کانبان ارائه کردند (PHILIPOO et al., 1996)؛ معین و همکاران (1997)، با استفاده از تاگوچی روشی را برای تعیین سیستم کانبان ارائه کردند (Moeeni et al., 1997)؛ تاکاهاشی و ناکامورا (1999)، با استفاده از شبکه‌های عصبی نوعی سیستم کنترل موجودی تطبیق‌پذیر برای سیستم‌های تولیدی که تغییرات در تقاضا دارند، ارائه کردند (Takahashi & Nakamura, 1999)؛ گوپتا و همکاران (1999)، در مقاله خود مدلی را با عنوان سیستم کانبان انعطاف‌پذیر ارائه کردند و به این نتیجه رسیدند که مدل ارائه شده در مقایسه با مدل سنتی در زمانی که زمان عملیات و مقدار تقاضا متغیر است نتایج بهتری را ارائه می‌دهد (Gupta et al., 1999)؛ الباس و همکاران (2000)، سه رویه جستجوی ابتکاری شامل الگوریتم ژنتیک، شبیه‌سازی تبرید تدریجی و جستجوی تابو برای تعیین تعداد کانبان با معیار کمترین هزینه ارائه کردند و آنها را از نظرت سرعت همگرایی و یافتن تعداد بهینه

کانبان مقایسه کردند؛ مارخام و متیو (2000)، از دو روش شبکه عصبی مصنوعی و درخت تصمیم‌گیری برای تعیین تعداد کانبان استفاده کردند (Markham & Mathieu, 2000)؛ تردیف و مسیواک (2001)، روشی را برای کنترل کانبان ارائه کردند که در آن تعداد کانبان می‌تواند با توجه به مقدار موجودی و سفارشات برگشت خورده تغییر کند (Tardif & Masseidvaag, 2001)؛ شهاب‌بودن و همکاران (2002)، با استفاده از الگوریتم تبرید تدریجی تعداد بهینه کانبان‌ها و اندازه دسته‌ها را تعیین کردند (Shahabudeen et al., 2002)؛ کوچل و نیلاندر (2002)، برای تعیین تعداد بهینه کانبان، از ترکیب شبیه‌سازی و الگوریتم ژنتیک استفاده کردند (Köchel & Nieländer, 2002)؛ وانگ و سارکر (2006)، در یک مدل ریاضی، تعداد کانبان را برای استفاده در یک سیستم چند مرحله‌ای با فرآیند تک محصولی مشخص کردند (Wang & Sarker, 2006)؛ لی (2007)، از الگوریتم جستجوی تابو دو مرحله‌ای برای تعیین تعداد کانبان‌های انعطاف‌پذیر استفاده کرد (Lee, 2007). سیواکومار و شاه‌بودین (2009)، در تحقیقاتی از الگوریتم‌های مختلف مانند الگوریتم ژنتیک و الگوریتم تبرید تدریجی برای طراحی سیستم کانبان تک مرحله‌ای و چند مرحله‌ای استفاده کردند (Sivakumar & Shahabudeen, 2009)؛ آقاجانی و همکاران (2012)، نیز به منظور تعیین تعداد کانبان یک مدل برنامه‌ریزی عدد صحیح مختلط را ارائه کردند. ویفلن و همکاران (2021)، یک رویکرد مبتنی بر نمودار تأثیر برای تخمین زمان انجام کار برای مدیریت پروژه کانبان معرفی کردند که، این سیستم می‌تواند به ارتباطات گروه‌های کانبان با ذینفعان کمک کند و حجم کار تخمینی را از طریق یک مدل جامع‌تر از زمان‌های هدایت کاهش دهد (Weflen et al., 2021).

همانگونه که مشهود است سازمان‌ها در هنگام پیاده‌سازی و تعیین سیستم کانبان با طیف وسیعی از متغیرها روبه‌رو هستند که هر یک از این متغیرها با یکدیگر چه به صورت مستقیم و چه غیر مستقیم در تعامل هستند. معمولاً مدل‌های موجود در تعیین تعداد بهینه کانبان صرفاً بر تعداد اندکی متغیر تمرکز داشته و تعداد بسیاری از متغیرها از جمله کیفیت، کارایی نیروی انسانی، نگهداری و تعمیرات، کارایی عرضه کنندگان مورد غفلت واقع می‌شوند. بنابراین باید از ابزاری استفاده کرد که بتواند متغیرهای مذکور را با هم ادغام کند و قابلیت تجزیه و تحلیل پویا را نیز داشته باشد. پویاشناسی سیستم یکی از این ابزارهاست که علاوه بر احصا کردن مشخصه‌های سیستم به‌هنگام عکس‌العمل سریع در برابر تغییرات سیستم را نیز فراهم می‌کند. به علت تعاملات بین بخش‌های مختلف یک سیستم لازم است که افراد تلاش کنند که رفتار سیستم را با نگرش سیستمی درک کنند. این درک فقط می‌تواند از طریق مطالعه و شناخت همه اجزا و ارتباط بین آن‌ها در قالب یک سیستم به دست می‌آید (Lich et al., 2017). مفهوم پویاشناسی سیستم که برای اولین بار توسط فارستر مطرح شد (Coyle, 1997)؛ رویکردی جهت کشف رفتار دینامیکی غیرخطی و مطالعه چگونگی تأثیر ساختارها و پارامترهای سیستم بر الگوهای رفتاری سیستم است (Geum, 2014). پویایی سیستم با رفتار گسترده سیستم و اینکه چگونه آن رفتار بر تکامل سیستم در آینده تأثیر می‌گذارد، تأکید دارد و به این ترتیب تصمیم‌گیری را تسهیل می‌کند (Helms, 1990). پویاشناسی سیستم ابزاری اساسی برای درک چگونگی تغییر در طول زمان است (Forrester, 1997). تکنیک پویایی سیستم بر اساس تئوری اطلاعات - بازخورد شکل گرفته است که از نمادهایی برای نگاشت سیستم‌های کسب و کار در قالب نمودارها و معادلات استفاده می‌کند و زبان برنامه‌نویسی را برای شبیه‌سازی کامپیوتری به کمک می‌گیرد (Pugh, 1988). هدف از مدلسازی سیستم پویا به دست آوردن درک و دیدگاهی در مورد روابط سیستم است تا بتوان خط‌مشی‌های ممکن برای بهبود سیستم را بررسی کرد (Shi & Gill, 2005). خروجی شبیه‌سازی گسسته سیستم‌ها با رویکرد پویاشناسی سیستم، طراحی سیاست‌های مؤثر

بر عملکرد به منظور دستیابی به سطوح بالای کارایی است. یک نظریه بنیادی که از رویکرد پویایی‌های سیستمی حاصل می‌شود این است که ساختار هر سیستم رفتار دینامیکی آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. شواهدی دال بر این موضوع وجود دارد که پویایی سیستم می‌تواند به درک و فهم محیط‌های پیچیده کمک کند (Spector et al., 2001).

2- طرح مسأله

با توجه به مطالب عنوان شده این سوال مطرح می‌شود که، اگر قصد طراحی یک خط تولید بر مبنای نظام تولید به‌هنگام را داشته باشیم، بهترین ترکیبی که می‌تواند الزامات این نظام را برآورده سازد چیست؟ در یک زنجیره تامین که تحت کنترل سیستم تولید به‌هنگام و کانبان عمل می‌کند فعالیت زنجیره با ورود تقاضای مشتری در مرحله آخر شروع می‌شود و بطور متوالی هر یک از مراحل میانی توسط مرحله بعدی خود فعال می‌شود و این مکانیزم تا مرحله اول ادامه می‌یابد. بدین ترتیب جریان مواد و فرآیند تولید در هر مرحله توسط تقاضای مرحله بعدی کنترل خواهد شد. بنابراین با توجه به مطالب گفته شده سیستم نگهداری و تعمیرات کارا به همراه وجود عرضه کنندگان توانمند نقش کلیدی را در این سیستم تولیدی ایفا می‌کنند، زیرا عدم توانایی در تامین مواد اولیه با کیفیت در زمان مناسب و وجود نقایصی در خط تولید علاوه بر افزایش هزینه‌های تولید سبب طولانی شدن فرآیند تولید محصول می‌شود که این خود سبب ناتوانایی در اجرای وفای به عهد و در نتیجه بدنامی و از دست دادن مشتریان موجود و بالقوه می‌شود.

به عبارت بهتر پژوهش حاضر در راستای پاسخگویی به سوالات زیر انجام شد:

نرخ تولید بر اساس میزان پیش بینی تقاضا بایستی چه مقدار باشد؟

به چه تعداد کانبان تولید و چه تعداد کانبان انتقال نیاز است؟

کدام سیاست نگهداری یک سیاست با ثبات و موثر خواهد بود؟ به عبارت دیگر کدام سیاست نگهداری سبب می‌شود

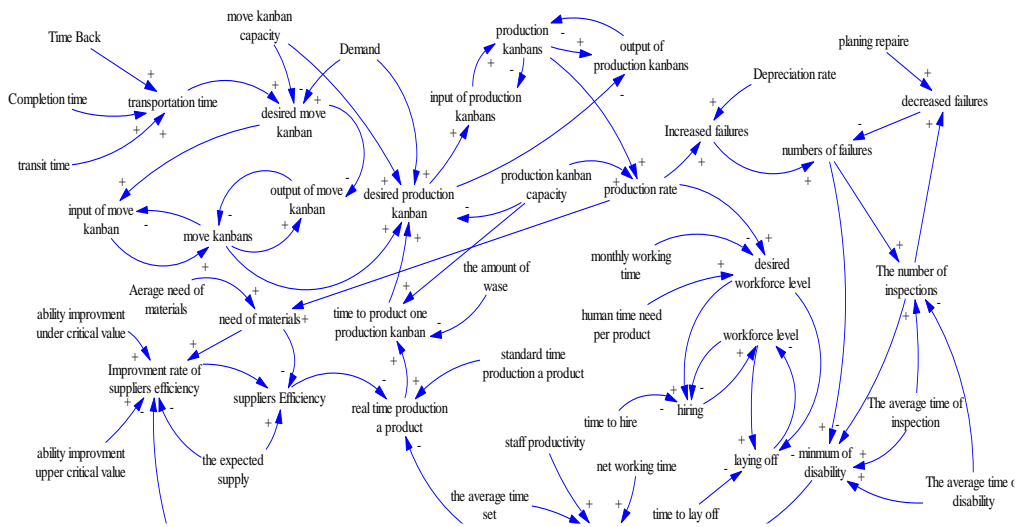
از کارافتادگی ماشین آلات به حداقل برسد؟

سیاست مناسب انتخاب تأمین کنندگان بایستی چگونه باشد؟

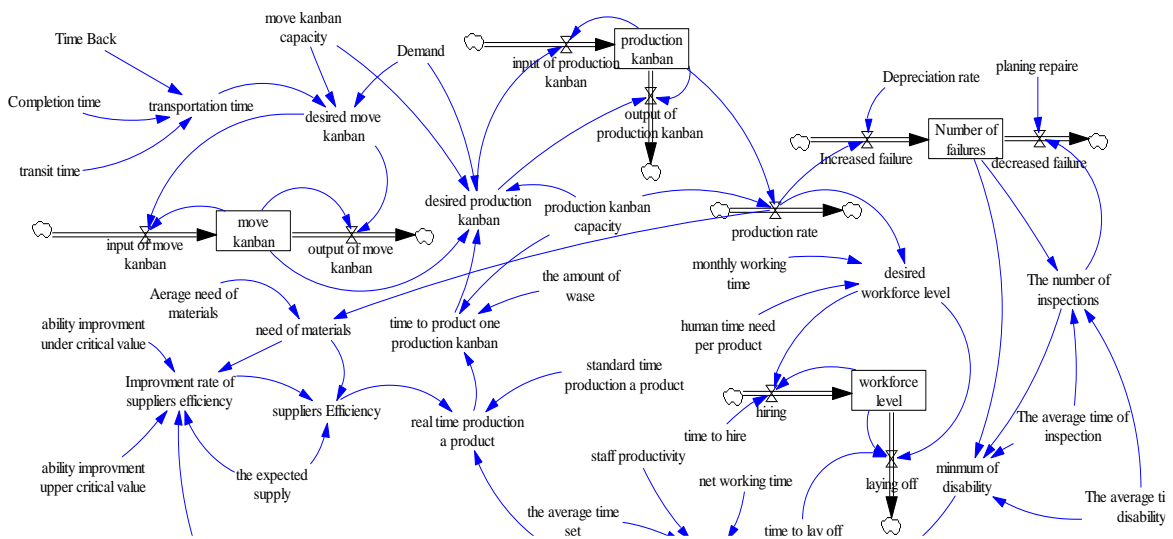
به علت تعاملات بین بخش‌های مختلف ذکر شده جهت پاسخ به این سوالات مدل‌سازی و شبیه‌سازی نظام تولید به‌هنگام بر اساس رویکرد پویایی‌شناسی سیستم استفاده شده است. بر این اساس ما تلاش کردیم تا تمام متغیرهای دخیل در نظام تولید به‌هنگام را وارد مدل کنیم و از این رهگذر بستری را فراهم آوریم تا مدیریت بتواند با سناریوسازی‌های متعدد ناشی از ترکیب آلترناتیوهای گوناگون در حوزه‌های خرید ماشین آلات، سیاست نگهداری، سیاست تامین مواد اولیه، سیاست استخدام و اخراج کارکنان و ... به بهترین تصمیم ممکن در راستای طراحی خط تولید برای اجرای نظام تولید به‌هنگام برسد.

3- مدل‌سازی پویای مساله

مدل‌ها ساده شده دنیای واقعی هستند. علم پویایی‌شناسی سیستم جهت مدل‌سازی مسأله از دو ابزار قوی یعنی نمودار علی- معلولی و نمودار جریان بهره می‌برد. جهت استخراج متغیرهای مدل از ادبیات موضوع استفاده شده است. شکل شماره یک نمودار علی- معلولی و شکل شماره دو نمودار جریان مطالعه حاضر را نشان می‌دهد. در ادامه ضمن معرفی متغیرهای مدل به بیان ارتباط آن‌ها با هم پرداخت شده و همچنین نحوه محاسبه آن‌ها شرح داده شده است.

شکل 1. نمودار علی-معلولی

شکل 2. نمودار جریان

3-1- تقاضا

تقاضا موتور محرک مدل است. به عبارت دیگر تغییر رفتار تقاضا سبب تغییر تمام متغیرهای مدل خواهد شد، به گونه ای که اگر تقاضایی وجود نداشته باشد، هیچ یک از متغیرها مقداری را اخذ نخواهند کرد. در این مطالعه بر اساس اطلاعات گذشته تقاضا داری توزیع نرمال در نظر گرفته شده است.

3-2- کانبان تولید و کانبان انتقال

در مطالعه جاری دو نوع کانبان مورد استفاده قرار گرفته اند. کانبان تولید و کانبان انتقال. کانبان تولید کانبانی است که در انتهای خط تولید، جایی که قطعه ساخته می شود قرار گرفته و آنجا را ترک نمی کند. کانبان انتقال کانبانی است که در ابتدای خطی قرار می گیرد که قطعه مورد استفاده است. هنگامی که کانبان انتقال خالی است به مکان مناسب برای پر شدن باز می گردد. محاسبه تعداد کانبان های تولید و انتقال علاوه بر تقاضا تحت تاثیر متغیرهایی هستند که در ادامه به آنها پرداخته خواهد شد.

3-3- محاسبه تعداد مطلوب کانبان انتقال¹

تعداد مطلوب کانبان انتقال بر اساس مدل تحت تاثیر سه متغیر زیر است:

- تقاضا
- ظرفیت کانتینر کانبان انتقال²: تعداد قطعاتی که در یک کانتینر کانبان انتقال قرار می گیرد.
- زمان جابجایی³

زمان جابجایی از مجموع سه زمان به دست می آید: زمانی که صرف جابجایی کانبان انتقال خالی از مکانی که مورد استفاده قرار گرفته است به مکانی که مجدداً پر می شود، می گردد (Time Back)، زمانی که صرف پر شدن یا به عبارتی جابجایی قطعات تولیدی از کانبان تولید به کانبان انتقال می شود (Replenishment time) و زمانی که صرف بازگشت کانبان انتقال به جایی می شود که از آن جا آمده است (transit time).

بر این اساس زمان جابجایی به صورت زیر محاسبه می گردد:

$$\text{Transportation time} = \text{Transit time} + \text{Time Back} + \text{Replenishment time}$$

تعداد مطلوب کانبان انتقال به صورت زیر محاسبه می شود:

$$\text{Desired move kanban} = \text{INTEGER} (\text{MAX} (2, (\text{transportation time}/(\text{move kanban capacity}/\text{Demand}))+1))$$

3-4- محاسبه تعداد کانبان انتقال

در هر سیستمی مقدار برخی متغیرها افزایش و یا کاهش می یابد. به این متغیرها متغیرهای انباره ای گفته می شود. نرخ افزایش یا کاهش این متغیرها، جریان خوانده می شود. در اینجا تعداد کانبان انتقالی که در هر ساعت در سیستم قرار دارد (move kanban) یک متغیر سطح است که با دو متغیر نرخ کانبان انتقال ورودی (input of move kanban) و کانبان انتقال خروجی (output of move kanban) کنترل می شود. بنابراین تعداد کانبان انتقال در سیستم برابر است با:

$$\text{move kanban} = \text{INTEGER} (\text{input of move kanban} - \text{output of move kanban})$$

در صورتی که نرخ مطلوب کانبان انتقال از میزان کانبان انتقال موجود در سیستم بیشتر باشد به اندازه تفاوت این دو مقدار سبب افزایش کانبان انتقال می شود، در غیر این صورت تغییری در تعداد کانبان انتقال ایجاد نمی کند. فرمول متغیر نرخ کانبان انتقال ورودی برابر است با:

¹ desired move kanban

² move kanban capacity

³ transportation time

input of move kanban = INTEGER (IF THEN ELSE(desired move kanban>move kanban, desired move kanban-move kanban , 0))

متغیر نرخ کانبان انتقال خروجی نیز در صورتی که میزان مطلوب کانبان انتقال کمتر از میزان کانبان انتقال موجود در سیستم باشد به میزان تفاوت آن دو از سطح کانبان انتقال می‌کاهد:

output of move kanban= INTEGER(IF THEN ELSE(move kanban>desired move kanban, move kanban-desired move kanban, 0))

3-5- محاسبه تعداد مطلوب کانبان تولید¹

تعداد مطلوب کانبان تولید تحت تأثیر پنج متغیر زیر است:

- تقاضا
- ظرفیت یک کانتینر کانبان تولید
- ظرفیت یک کانتینر کانبان انتقال
- تعداد کانبان انتقال
- زمان تولید یک کانتینر کانبان تولید²

زمان تولید یک کانتینر کانبان تولید به صورت زیر محاسبه می‌شود:

time to product one production kanban = (production kanban capacity/(1-the amount of wase))*
real time production a product

همانگونه که مشاهده می‌شود در فرمول بالا علاوه بر ظرفیت یک کانتینر کانبان تولید دو متغیر دیگر نیز وارد شده اند: زمان واقعی تولید یک محصول که در ادامه به آن خواهیم پرداخت. میزان ضایعات: میزان ضایعات با زمان لازم برای تولید یک کانتینر کانبان تولید رابطه عکس دارد زیرا با افزایش میزان ضایعات عملاً لازم است تعداد بیشتری محصول تولید گردد تا نهایتاً یک کانتینر محصول تکمیل شود. از آن جا که فلسفه تولید به‌هنگام بدنیاال حذف تمامی انواع اتلاف است هدف آرمانی آن ضایعات صفر است. زیرا اگر کیفیت صفر در صد مطلوب نباشد تولید در معرض خطر قرار می‌گیرد.

3-6- محاسبه تعداد کانبان تولید

منطق محاسبه تعداد کانبان تولید همانند محاسبه تعداد کانبان انتقال است. لذا در اینجا صرفاً به بیان فرمول های مربوطه خواهیم پرداخت:

production kanban= INTEGER(input of production kanban-output of production kanban)
input of production kanban= INTEGER(IF THEN ELSE(desired production kanban>production kanban, desired production kanban-production kanban , 0))

¹desired production kanban

²time to product one production kanban

output of production kanban= INTEGER(IF THEN ELSE(production kanban>desired production kanban, production kanban-desired production kanban , 0))

7-3- زمان واقعی تولید یک محصول¹

زمان تولید واقعی یک محصول تحت تأثیر سه متغیر زیر است.

- زمان استاندارد: زمان استاندارد زمانی است که در صورت مهیا بودن همه شرایط برای تولید یک قطعه از محصول لازم است صرف شود.
- کارایی عرضه کنندگان
- کارایی ماشین آلات

real time production a product= standard time production a product/(suppliers Efficiency * machines Efficiency)

در شرایط ایده آل یعنی شرایطی که کارایی عرضه کنندگان و ماشین آلات هر دو صد در صد است زمان واقعی زمان استاندارد برابر است. در نظام تولید به هنگام تلاش در جهت آن است که تمام ضایعات از بین برود. لازم بذکر است که با توجه به ماهیت خط تولیدی شبیه سازی شده بهره وری کارکنان در محاسبه کارایی ماشین آلات منظور شده است و به همین خاطر به صورت مستقیم در محاسبه زمان در نظر گرفته نشده است.

8-3- کارایی عرضه کنندگان²

در ادبیات نظام تولید به هنگام تأمین کنندگان همکاران تولیدکنندگان هستند. آنها اعضای کارخانه محسوب می شوند. از آنها انتظار می رود که به دفعات در روز کالا به کارخانه حمل کنند. بر این اساس کارایی عرضه کنندگان را می توان به صورت نسبتی از مواد اولیه درخواستی که به موقع و با کیفیت مناسب تأمین می گردد به کل نیاز به مواد اولیه تعریف نمود. در مطالعه حاضر مدیریت مدعی است که تأمین کننده ای دارد که تا سقف 1200 واحد از مواد اولیه را به موقع و با کیفیت مناسب ارائه می دهد و مازاد بر آن چنانچه تا 100 واحد باشد با ضریب 0.9 و اگر بیشتر باشد با ضریب 0.7 تأمین می گردد. به این ترتیب خواهیم داشت:

suppliers Efficiency= IF THEN ELSE(need of materials<the expected supply, 1 , ((the expected supply/need of materials)+Improvement rate of suppliers efficiency))

Improvement rate of suppliers efficiency= IF THEN ELSE(need of materials<the expected supply, 0 , IF THEN ELSE((need of materials-the expected supply)<critical value, ability improvement under critical value*(1-(the expected supply/need of materials)), ability improvement upper critical value * (1-(the expected supply/need of materials))))

9-3- کارایی ماشین آلات³

کارایی ماشین آلات عموماً به صورت نسبتی از زمانی که ماشین کار می کند به کل زمان در دسترس تعریف می شود. زمان های توقف ماشین آلات شامل زمان های تنظیم و خوابیدگی به دلیل بازرسی و یا خرابی و تعمیر می باشد. به دلیل

¹real time production a product

² suppliers Efficiency

³machines Efficiency

نقش نیروی انسانی در زمان کاری ماشین آلات بهره وری کارکنان می تواند کل زمان در دسترس را تغییر دهد. بر این اساس خواهیم داشت:

$$\text{machines Efficiency} = 1 - ((\text{minmum of disability} + \text{the average time set}) / (\text{net working time} * \text{staff productivity}))$$

10-3- حداقل زمان خوابیدگی¹

در این مطالعه حداقل زمان خوابیدگی تابعی از میزان بازرسی ها و دفعات خرابی در نظر گرفته شده است. بازرسی های نگهداری مرحله قابل توجهی از مجموع اقدامات نگهداری را می توانند تشکیل دهند. در نتیجه اینگونه بازرسی ها است که می توان به نقایص موجود در قطعات و دستگاهها و یا حتی اشکالات در شرف تکوین پی برد و نسبت به تعویض قطعات تعمیر و یا هر اقدام دیگری مبادرت ورزید. بنابراین بازرسی ها سبب کاهش خرابی ها می شوند. هم چنین با تعمیرات برنامه ریزی شده می توان از فراوانی تعداد خرابی ها در واحدهای زمانی کاست. از سوی دیگر تعداد خرابی ها با توجه به استهلاک و نرخ تولید افزایش می یابد. بنابراین خواهیم داشت:

(13)

$$\text{Increased failure} = 0.00154 * \text{production rate} + 0.002 * \text{Depreciation rate}$$

$$\text{Number of failures} = \text{IF THEN ELSE}((\text{Increased failure} - \text{decreased failure}) > 0, \text{Increased failure} - \text{decreased failure}, 0)$$

$$\text{The number of inspections} = -\text{Number of failures} * \text{Ln}(\text{The average time of inspection} / \text{The average time of disability})$$

$$\text{minmum of disability} = (\text{Number of failures} * 2.78^{(-\text{The number of inspections} / \text{Number of failures})} * \text{The average time of disability} + \text{Number of failures} * \text{The average time of inspection})$$

11-3- سطح نیروی انسانی

در قسمت پایانی مدل به مدلسازی سطح نیروی انسانی پرداخته ایم. در ابتدا سطح مطلوب نیروی انسانی با توجه به کل زمان در دسترس، زمانی که هر کارمند برای یک واحد محصول صرف می کند و نرخ تولید محاسبه شده و در مرحله بعد تلاش شده است تا با توجه به رویه های استخدام و اخراج سطح نیروی انسانی سازمان را به سطح مطلوب نزدیک کرد.

$$\text{desired workforce level} = (\text{human time need per product} * \text{production rate}) / \text{monthly working time}$$

$$\text{Hiring} = \text{INTEGER}(\text{IF THEN ELSE}((\text{desired workforce level} - \text{workforce level}) > 0, (\text{desired workforce level} - \text{workforce level}) / \text{time to hire}, 0))$$

$$\text{laying off} = \text{INTEGER}(\text{IF THEN ELSE}((\text{workforce level} - \text{desired workforce level}) > 0, (\text{workforce level} - \text{desired workforce level}) / \text{time to lay off}, 0))$$

$$\text{workforce level} = \text{INTEGER}(\text{hiring} - \text{laying off})$$

4- یافته های حاصل از شبیه سازی

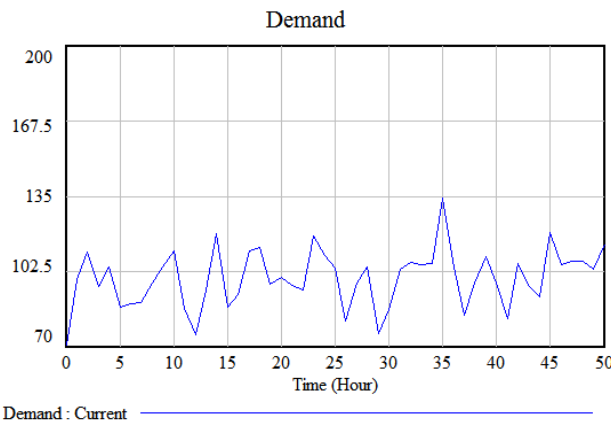
¹minmum of disability

شبیه سازی انجام گرفته مربوط به یک سیستم تولید به هنگام می باشد. در این مدل برای ممانعت از پیچیدگی مدل مهمترین اجزای یک سیستم تولید به هنگام وارد مدل شده اند. لذا مدل بخوبی وضعیت سیستم و تعامل اجزای کلیدی آن با یکدیگر را نشان می دهد. همانگونه که ذکر شد فرض بر آن است که تقاضا از یک تابع نرمال تبعیت می کند. تابع تقاضا در اینجا به صورت زیر تعریف شد:

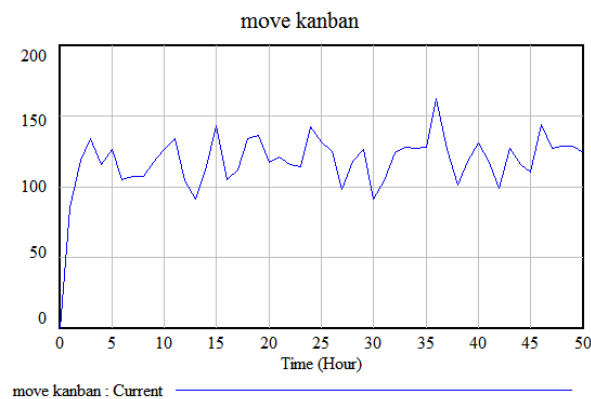
$$\text{RANDOM NORMAL}(\{ \min \}, \{ \max \}, \{ \text{mean} \}, \{ \text{stdev} \}, \{ \text{seed} \}) = \text{RANDOM NORMAL}(0, 220, 98, 12, 1.5)$$

شبیه سازی سیستم برای 50 واحد زمانی رفتاری مانند نمودار شماره 1 را نشان می دهد:

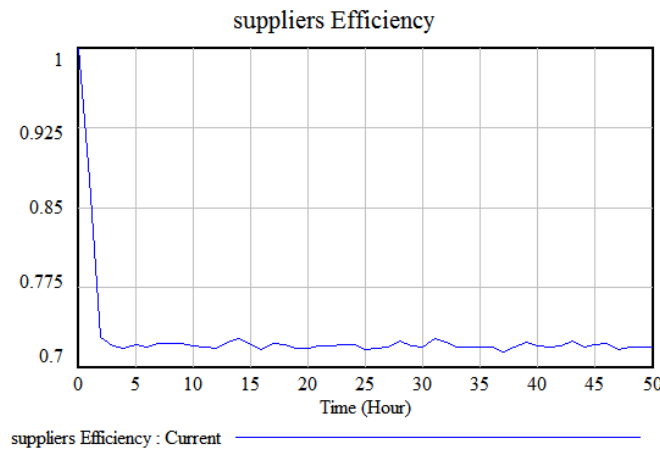
نمودار 1. شبیه سازی سیستم برای 50 واحد زمانی

شبیه سازی تعداد کانبان های تولید و انتقال از اهداف مهم این مطالعه بوده است. این دو تقریبا رفتاری یکسان دارند. رفتار تعداد کانبان های انتقال مانند نمودار شماره 2 است:

نمودار 2. شبیه سازی تعداد کانبان های انتقال

همانگونه که مشاهده می شود رفتار متغیر هدف جو ست به این معنا که بعد از افزایش در ابتدای دوره تقریبا بین 100 تا 150 واحد تغییرات جزئی دارد این تغییرات ناشی از تغییرات تقاضا است. رفتار متغیر دیگری که مورد توجه است کارایی عرضه کنندگان می باشد که در نمودار شماره 3 ارائه شده است.

نمودار 3. شبیه سازی کارایی عرضه کنندگان

همانطور که مشاهده می شود این سیاست در مدت کوتاهی کارایی مطلوبی داشته اما در ادامه هرچند به ثبات می رسد اما سبب اتلاف زیادی می شود. بنابراین بایستی در طراحی خط تولید از سیاست دیگری استفاده نمود.

5- بحث و نتیجه گیری

پویاشناسی سیستم یکی از ابزارهای مؤثر در شرایط پویا و واقعی است. فارستر برای اولین بار از پویایی سیستم برای مدلسازی و شبیه سازی یک روش تصمیم گیری بلندمدت استفاده کرد (Forrester, 1997). بعد از آن پویایی سیستم در حوزه های مختلف برای مسائل تدوین استراتژی و خط مشی گذاری در کسب و کارهای مختلف به کار گرفته شد (Rebs et al., 2019; Angerhofer & Angelides, 2000).

مینجرز و ویت (2010)، در مطالعه ای که به منظور بررسی کاربرد تفکر سیستمی در تحقیق در عملیات و علوم مدیریت انجام دادند زنجیره ی تامین، تولید و پروژه یکی از حوزه های کاربرد پویایی شناسی سیستم معرفی کردند (Mingers & White, 2010). گاپتا و گاپتا (1989)، یک چهارچوبی که ترکیبی از سیستم بهنگام و کانبان بود را با استفاده از پویاشناسی سیستم ارائه کردند (Gupta & Gupta, 1989)؛ فتحی و ابراهیم پور (1985)، نیز با استفاده از پویایی شناسی سیستم کنترل موجودی کانبان را شبیه سازی کردند (Ebrahimpour & Fathi, 1985). در تحقیق حاضر سعی شد که با دیدگاهی به مراتب جامع تر نظام تولید بهنگام به عنوان یک سیستم کششی بررسی کند. سیستم کششی اشاره دارد به این که یک محصول بلافاصله پس از دریافت سفارش به مشتری تحول داده می شود. در دسترس بودن اطلاعات و بازخورد و ارتباط بین ایستگاه ها در زنجیره ای از فرآیندهای تولید، برای تعیین اندازه و برنامه ریزی میزان تولید، مطمئناً در یک محیط تولیدی بهنگام مهم است. به این منظور ویژگی سازمانی که در آن سیستم کششی بکار رفته است را می توان استفاده از کانبان دانست. کانبان ابزاری قدرتمند برای دستیابی به محیط JIT و حاصل تغییر در نگرش نسبت به اثربخشی کلی سازمان است.

6-منابع

- Abdou, G., & Dutta, S. P. (1993). A systematic simulation approach for the design of JIT manufacturing systems. *Journal of Operations Management*, 11(3), 225-238.
- Abdul-Nour, G., Lambert, S., & Drolet, J. (1998). Adaptation of jit philosophy and kanban technique to a small-sized manufacturing firm; a project management approach. *Computers & industrial engineering*, 35(3-4), 419-422.
- Aghajani, M., Keramati, A., & Javadi, B. (2012). Determination of number of kanban in a cellular manufacturing system with considering rework process. *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 63(9), 1177-1189
- Aghazadeh, S. M. (2003). JIT inventory and competition in the global environment: a comparative study of American and Japanese values in auto endustry. *Cross Cultural Management: An International Journal*.
- Alabas, C., Altiparmak, F., & Dengiz, B. (2000, July). The optimization of number of kanbans with genetic algorithms, simulated annealing and tabu search. In *Proceedings of the 2000 Congress on Evolutionary Computation. CEC00 (Cat. No. 00TH8512)* (Vol. 1, pp. 580-585). IEEE.
- Angerhofer, B. J., & Angelides, M. C. (2000, December). System dynamics modelling in supply chain management: research review. In *2000 Winter Simulation Conference Proceedings (Cat. No. 00CH37165)* (Vol. 1, pp. 342-351). IEEE.
- Azadeh, A., Bidokhti, B., & Sakkaki, S. M. R. (2005). Design of practical optimum JIT systems by integration of computer simulation and analysis of variance. *Computers & Industrial Engineering*, 49(4), 504-519.
- Bitran, G. R., & Chang, L. (1987). A mathematical programming approach to a deterministic kanban system. *Management Science*, 33(4), 427-441.
- Chang, T. M., & Yih, Y. (1994). Generic kanban systems for dynamic environments. *The International Journal of Production Research*, 32(4), 889-902.
- Chen, Z., & Bidanda, B. (2019). Sustainable manufacturing production-inventory decision of multiple factories with JIT logistics, component recovery and emission control. *Transportation Research Part E: Logistics and Transportation Review*, 128, 356-383.
- Coyle, R. G. (1997). System dynamics modelling: a practical approach. *Journal of the Operational Research Society*, 48(5), 544-544.
- Ebrahimpour, M., & Fathi, B. M. (1985). Dynamic simulation of a Kanban production inventory system. *International Journal of Operations & Production Management*.
- Ettl, M., & Schwehm, M. (1994). A design methodology for Kanban-controlled production lines using queueing networks and genetic algorithms.
- Forrester, J. W. (1997). Industrial dynamics. *Journal of the Operational Research Society*, 48(10), 1037-1041.
- Gupta, Y. P., & Gupta, M. C. (1989). A system dynamics model for a multi-stage multi-line dual-card JIT-kanban system. *The international journal of production research*, 27(2), 309-352.
- Geum, Y., Lee, S., & Park, Y. (2014). Combining technology roadmap and system dynamics simulation to support scenario-planning: A case of car-sharing service. *Computers & Industrial Engineering*, 71, 37-49.
- Graham, I. (1992). Comparing trigger and kanban control of flow-line manufacture. *The International Journal Of Production Research*, 30(10), 2351-2362.
- Gross, J. M., & McInnis, K. R. (2003). *Kanban made simple: demystifying and applying Toyota's legendary manufacturing process*. Amacom.
- Gupta, S. M., Al-Turki, Y. A., & Perry, R. F. (1999). Flexible kanban system. *International Journal of Operations & Production Management*.
- Helms, M. M. (1990). Communication: the key to JIT success. *Production and Inventory Management Journal*, 31(2), 18.
- Henderson, B. D. (1986). The logic of Kanban. *The Journal of Business Strategy*, 6(3), 6.
- Kim, G. C., & Schniederjans, M. J. (1993). A Multiple Objective Model for a Just-in-Time Manufacturing System Environment. *International Journal of Operations & Production Management*.
- Kimura, O., & Terada, H. (1981). Design and analysis of Pull System, a method of multi-stage production control. *The International Journal Of Production Research*, 19(3), 241-253.

- Köchel, P., & Nieländer, U. (2002). Kanban optimization by simulation and evolution. *Production Planning & Control*, 13(8), 725-734.
- Kojima, M., Nakashima, K., & Ohno, K. (2008). Performance evaluation of SCM in JIT environment. *International Journal of Production Economics*, 115(2), 439-443.
- Kumar, C. S., & Panneerselvam, R. (2007). Literature review of JIT-KANBAN system. *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 32(3-4), 393-408.
- Lai, C. L., Lee, W. B., & Ip, W. H. (2003). A study of system dynamics in just-in-time logistics. *Journal of materials processing technology*, 138(1-3), 265-269.
- Li, A., & Co, H. C. (1991). A dynamic programming model for the kanban assignment problem in a multistage multiperiod production system.
- Liberopoulos, G., & Dallery, Y. (1995, October). On the optimization of a single-stage generalized kanban control system in manufacturing. In *Proceedings 1995 INRIA/IEEE Symposium on Emerging Technologies and Factory Automation. ETFA'95* (Vol. 3, pp. 437-444). IEEE.
- Lich, K. H., Urban, J. B., Frerichs, L., & Dave, G. (2017). Extending systems thinking in planning and evaluation using group mapping and system dynamics to tackle complex problems. *Evaluation and program planning*, 60, 254-264.
- Lee, I. (2007). Evaluating artificial intelligence heuristics for a flexible Kanban system: simultaneous Kanban controlling and scheduling. *International Journal of Production Research*, 45(13), 2859-2873.
- Markham, I. S., Mathieu, R. G., & Wray, B. A. (2000). Kanban setting through artificial intelligence: A comparative study of artificial neural networks and decision trees. *Integrated Manufacturing Systems*.
- Markey, M. (1996). Examining a Kanban material acquisition system. *INDUSTRIAL MANAGEMENT-CHICAGO THEN ATLANTA-*, 38, 22-26.
- Mingers, J., & White, L. (2010). A review of the recent contribution of systems thinking to operational research and management science. *European journal of operational research*, 207(3), 1147-1161.
- Moeni, F., Sanchez, S. M., & Vakha Ria, A. J. (1997). A robust design methodology for Kanban system design. *International Journal of Production Research*, 35(10), 2821-2838.
- Nori, V. S., & Sarker, B. R. (1998). Optimum number of kanbans between two adjacent stations. *Production Planning & Control*, 9(1), 60-65.
- Pérez-López, R. J., Olguín Tiznado, J. E., Mojarro Magaña, M., Camargo Wilson, C., López Barreras, J. A., & García-Alcaraz, J. L. (2019). Information sharing with ICT in production systems and operational performance. *Sustainability*, 11(13), 3640.
- Philipoom, P. R., Rees, L. P., TAYLOR III, B. W., & Huang, P. Y. (1990). A mathematical programming approach for determining workcentre lotsizes in a just-in-time system with signal kanbans. *THE INTERNATIONAL JOURNAL OF PRODUCTION RESEARCH*, 28(1), 1-15.
- PHILIPOO, P. R., Ree, L. P., & Taylo, B. W. (1996). Simultaneously determining the number of kanbans, container sizes, and the final-assembly sequence of products in a just-in-time shop. *International Journal of Production Research*, 34(1), 51-69.
- Price, W., Gravel, M., Nsakanda, A., & Cantin, F. (1992). *A mathematical programming model of a Kanban job-shop*. Working Paper, Faculté des sciences de l'administration, Université Laval.
- Pugh, R. (1988). *The Executive Training System*. Mass: Pugh-Roberts Associates, Cambridge.
- Rabbani, M., Layegh, J., & Ebrahim, R. M. (2009). Determination of number of kanbans in a supply chain system via Memetic algorithm. *Advances in Engineering Software*, 40(6), 431-437.
- Rebs, T., Brandenburg, M., & Seuring, S. (2019). System dynamics modeling for sustainable supply chain management: A literature review and systems thinking approach. *Journal of cleaner production*, 208, 1265-1280.
- Saad, S. M., & Bahadori, R. (2019). Introducing a unique inventory control framework for centralized VMI and JIT production. *IFAC-PapersOnLine*, 52(13), 1045-1050.
- Schonberger, R. J. (2007). Japanese production management: An evolution—With mixed success. *Journal of Operations Management*, 25(2), 403-419.
- Shahabudeen, P., Gopinath, R., & Krishnaiah, K. (2002). Design of bi-criteria kanban system using simulated annealing technique. *Computers & Industrial Engineering*, 41(4), 355-370.
- Shi, T., & Gill, R. (2005). Developing effective policies for the sustainable development of ecological agriculture in China: the case study of Jinshan County with a systems dynamics model. *Ecological economics*, 53(2), 223-246.
- Singh, N., Shek, K. H., & Meloche, D. (1990). The development of a kanban system: a case study. *International Journal of Operations & Production Management*.

- Sivakumar, G. D., & Shahabudeen, P. (2009). Design of multi-stage adaptive kanban system using simulated annealing algorithm. *International Journal of Manufacturing Research*, 4(1), 95-116.
- Spector, J. M., Christensen, D. L., Sioutine, A. V., & McCormack, D. (2001). Models and simulations for learning in complex domains: Using causal loop diagrams for assessment and evaluation. *Computers in Human Behavior*, 17(5-6), 517-545.
- Takahashi, K., & Nakamura, N. (1999, August). Applying a neural network to the adaptive control for JIT production systems. In *Proceedings of the 1999 IEEE International Conference on Control Applications (Cat. No. 99CH36328)* (Vol. 2, pp. 1648-1653). IEEE.
- Tardif, V., & Maaseidvaag, L. (2001). An adaptive approach to controlling kanban systems. *European Journal of Operational Research*, 132(2), 411-424.
- Tersine, R. J. (1994). Principles of inventory and materials management.
- Wang, S., & Sarker, B. R. (2006). Optimal models for a multi-stage supply chain system controlled by kanban under just-in-time philosophy. *European Journal of Operational Research*, 172(1), 179-200.
- Wang, H., & WANG, H. P. (1990). Determining the number of kanbans: A step toward non-stock-production. *The International Journal Of Production Research*, 28(11), 2101-2115.
- Watanabe, N., & Hiraki, S. (1996). An approximate solution to a JIT-based ordering system. *Computers & industrial engineering*, 31(3-4), 565-569.
- Weflen, E., MacKenzie, C. A., & Rivero, I. V. (2021). An influence diagram approach to automating lead time estimation in Agile Kanban project management. *Expert Systems with Applications*, 187, 115866.

2nd
National Conference on

Systems Thinking In Practice

دومین کنفرانس ملی (مجازی)

تفکر سیستمی در عمل

Simulation of Just in Time production system using system dynamics approach to design the production line

Ardalan Feili^{1*}

Assistant Professor, Department of Management, Apadana Institute of Higher Education, Shiraz, Iran

Sima Alipour²

Lecturer, Department of Management, Apadana Institute of Higher Education, Shiraz, Iran

Siamak Khybari³

PhD in Management, Department of Management, Ferdowsi University, Mashhad, Iran

Abstract

Just in Time production system is one of the most advanced planning systems that is at the top of the pyramid of new production planning and control systems. Organizations are faced with a wide range of variables when implementing the Kanban system, each of which interacts with each other both directly and indirectly. The reason for interactions between different departments To find the best policy combination to create and deploy this system, modeling and simulation of the production system based on the system dynamics approach has been used. Based on this, we tried to enter the basic variables involved in the Just in Time production system into the model and thus provide a platform for management to be able to deal with various scenarios resulting from the combination of different alternatives in the areas of machine purchasing, maintenance policy, supply policy. Raw materials, hiring and firing policies, etc. to reach the best possible decision in order to design a production line to implement a Just in Time production system.

Keywords: Just in Time production, Kanban, system dynamics, simulation.

¹ feili@apadana.ac.ir (Corresponding Author)

² S.alipour@apadana.ac.ir

³